

Číslo jednací: KSOS 37 INS 10134/2016-B174

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Davidem Stoškem v insolvenční věci dlužníka: **VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s.**, IČO: 26823357, Ruská 1142/30, 703 00 Ostrava-Vítkovice, zastoupen Mgr. Petrem Kuhnem, advokátem se sídlem 28. října 767/12, 110 00 Praha 1-Nové Město, o návrhu věřitele č. 413 **TSOİN ŞAAT TAAHHÜT TURİZM SANAYİ VE TİCARET LİMİTED ŞİRKETİ**, reg.č.: 1128942, 10006 Sokak No: 65 A.O.S.B. Karşıyaka/İzmir, Turecko, zastoupen JUDr. Lukášem Michnou, LL.M, Ph.D., advokátem se sídlem Vojtěšská 212/8, 110 00 Praha 1, na nařízení předběžného opatření

t a k t o :

Návrh navrhovatele-věřitele č. 413 **TSOİN ŞAAT TAAHHÜT TURİZM SANAYİ VE TİCARET LİMİTED ŞİRKETİ**, reg.č.: 1128942, 10006 Sokak No: 65 A.O.S.B. Karşıyaka/İzmir, Turecko, dorčený soudu dne 19.4.2017 (dok. B163), na nařízení předběžného opatření, kterým by dlužníkovi zakázal čerpat bankovní záruky předané navrhovatelem, a to:

- bankovní záruku č. 5963914624120251 na částku 655.775,- EUR vystavenou **TURKIYE VAKIFLAR BANKASI T.A.O.**;
- bankovní záruku č. 1821GG337226 na částku 1.250.000,- EUR vystavenou **TURKIYE IS BANKASI A.S.**;
- bankovní záruku č. 1821GG228111 na částku 655.775,- EUR vystavenou **TURKIYE IS BANKASI A.S.**;
- bankovní záruku č. 20130864HGNIS004 na částku 1.250.000,- EUR vystavenou **TURKIYE CUMHURİYETİ ZIRAAT BANKASI**,

s e o d m í t á .

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením č.j. KSOS 37 INS 10134/2016-A62 ze dne 25.8.2016 byl zjištěn úpadek dlužníka **VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s.** (dále jen „dlužníka“).

Usnesením č.j. KSOS 37 INS 10134/2016-B73 ze dne 15.12.2016 byla povolena reorganizace dlužníka.

Podáním, doručeným soudu dne 19.4.2017 (dok. B 163), navrhl věřitel č. 431 TSO İN ŞAAT TAAHHÜT TURİZM SANAYİ VE TİCARET LİMİTED ŞİRKETİ, reg.č.: 1128942, 10006 Sokak No: 65 A.O.S.B. Karşıyaka/İzmir, Turecko (dále jen „navrhovatel“), aby soud nařídil předběžné opatření podle ust. § 82 odst. 1 zák. č. 182/2006 Sb., insolvenčního zákona (dále jen „IZ“), kterým by dlužníkovi zakázal čerpat bankovní záruky předané navrhovatelem, a to:

- bankovní záruku č. 5963914624120251 na částku 655.775,- EUR vystavenou TURKIYE VAKIFLAR BANKASI T.A.O.;
- bankovní záruku č. 1821GG337226 na částku 1.250.000,- EUR vystavenou TURKIYE IS BANKASI A.S.;
- bankovní záruku č. 1821GG228111 na částku 655.775,- EUR vystavenou TURKIYE IS BANKASI A.S.;
- bankovní záruku č. 20130864HGNIS004 na částku 1.250.000,- EUR vystavenou TURKIYE CUMHURİYETİ ZIRAAT BANKASI.

Navrhovatel odůvodnil svůj návrh na nařízení předběžného opatření takto:

Mezi dlužníkem jako objednatelům a navrhovatelem jako zhotovitelem byla uzavřena smlouva o dílo č. 80712P0001 ze dne 1.6.2012 (dále jen „Smlouva o dílo“). Podle jejího čl. 4.2 a 14.2 se navrhovatel zavázal vystavit ve prospěch dlužníka bankovní záruku v hodnotě 10% resp. 15% ze smluvní ceny.

Dne 29.8.2016 dlužník oznámil navrhovateli, že s ohledem na probíhající insolvenční řízení a zákonné překážky nemůže hradit faktury a že neuhrazené pohledávky je nutno přihlásit do insolvenčního řízení. Tímto dopisem nastaly dle názoru navrhovatele účinky předvídané v ust. čl. 19.7 Smlouvy o dílo, které osvobodily navrhovatele od dalšího plnění Smlouvy o dílo, tedy i od povinnosti prodloužit platnost poskytnutých bankovních záruk podle čl. 4.2 a 14.2 Smlouvy o dílo.

I přes svůj výše uvedený názor navrhovatel na výzvu dlužníka ze dne 13.12.2016 z obavy před čerpáním již vystavených bankovních záruk dlužníkem prodloužil stávající bankovní záruky na období od 1.1.2017 do 30.6.2017. Zároveň však navrhovatel upozornil dlužníka e-maily ze dne 14.12.2016 a 22.12.2016 na protiprávnost dlužníkovu požadavku.

Dne 11.1.2017 pak dlužník dal pokyn k čerpání bankovní záruky u TURKIYE VAKIFLAR BANKASI T.A.O. na částku 655.775,- EUR, u TURKIYE IS BANKASI A.S. na částku 655.775,- EUR a u TURKIYE CUMHURİYETİ ZIRAAT BANKASI na částku 1.250.000,- EUR, ve všech případech dlužník jako důvod čerpání uvedl, že navrhovatel nesplnil své povinnosti dodat zboží/služby podle Smlouvy o dílo č. 80712P0001 ze dne 1.6.2012, případně že pokyn k čerpání bankovní záruky schválil věřitelský výbor dlužníka dne 15.12.2016 a dne 24.3.2017 pak tento výbor udělil dlužníkovi souhlas s čerpáním bankovní záruky.

Téhož dne 11.1.2017 ovšem dlužník podepsal dokument „Refusal of performance of contract“, tedy odmítnutí plnění smlouvy (rozuměno Smlouvy o dílo), který navrhovateli zaslal e-mailem dne 13.1.2017, přičemž bankám, které předmětné záruky vystavily, toto odmítnutí nesdělil.

K proplacení bankovních záruk ze strany příslušných bank nedošlo pouze z důvodu, že Civilním soudem první instance v Mihaliççık, Turecko, bylo vydáno opatření č. 2016/22 D.İş., kterým uvedený soud zakázal příslušným bankám, aby splnily shora označené bankovní

záruky. Nebýt uvedeného opatření tureckých soudů, došlo by k neoprávněnému načerpání bankovních záruk a vzniku škody ve výši 3.811.550,- EUR.

Navrhovatel má za to, že nejpozději po odmítnutí plnění smlouvy o dílo nebyl dlužník oprávněn čerpat bankovní záruku. Dlužník si přitom musel být vědom, že nejpozději odmítnutím plnění dne 11.1.2017 znemožní navrhovateli splnit smlouvu v důsledku ust. § 330a IZ ve spojení s ust. § 253 IZ, přičemž si musel být vědom i toho, že osvobození navrhovatele od plnění Smlouvy o dílo nastalo již dříve, v důsledku dopisu dlužníka z 29.8.2016, ke dni 29.8.2016.

Navrhovatel navrhl nařízení výše uvedeného předběžného opatření podle ust. § 82 odst. 1 IZ s ohledem na skutečnost, že dlužník se opakovaně pokusil celkem ve čtyřech případech načerpat neoprávněně bankovní záruky v hodnotě celkem 3.811.550,- EUR, tedy 103.026.196,50 Kč, v důsledku čehož navrhovateli hrozí vznik škody v totožné výši.

Podle ust. § 82 odst. 1 IZ, předběžné opatření v insolvenčním řízení může insolvenční soud nařídit i bez návrhu, nestanoví-li zákon jinak. Navrhovatel předběžného opatření, které by insolvenční soud mohl nařídit i bez návrhu, není povinen složit jistotu. Povinnost složit jistotu jako navrhovatel předběžného opatření nemá dlužník.

Podle ust. § 75b odst. 1 o.s.ř., k zajištění náhrady škody nebo jiné újmy, která by vznikla předběžným opatřením, je navrhovatel povinen složit nejpozději ve stejný den, kdy podal u soudu návrh na nařízení předběžného opatření, jistotu ve výši 10 000 Kč a ve věcech týkajících se vztahů mezi podnikateli vyplývajících z podnikatelské činnosti ve výši 50 000 Kč. Dospěje-li předseda senátu k závěru, že složená jistota zjevně nepostačuje k zajištění náhrady škody nebo jiné újmy, která by vznikla předběžným opatřením, vyzve navrhovatele bezodkladně, aby do 3 dnů složil doplatek jistoty ve výši, kterou stanoví s přihlédnutím k okolnostem případu. Podalo-li návrh na předběžné opatření více navrhovatelů, jsou povinni jistotu a doplatek jistoty složit společně a nerozdílně.

Podle ust. § 75b odst. 2 o.s.ř., nebude-li jistota podle odstavce 1 složena, předseda senátu návrh na předběžné opatření odmítne.

Navrhovatel se domáhá, aby insolvenční soud předběžným opatřením zakázal dlužníkovi jednání spočívající v neoprávněném čerpání bankovních záruk, které by bylo způsobilé přivodit navrhovateli škodu. Takové předběžné opatření však není opatření, které by soud mohl vydat i bez návrhu za účelem ochrany majetkové podstaty, potažmo insolvenčních věřitelů jako celku proti zhoršení uspokojení jejich insolvenčních pohledávek. Toto předběžné opatření není proto „beznávrhové“ a jeho navrhovatel je tudíž povinen s podáním složit i zálohu ve smyslu ust. § 75b odst. 1 o.s.ř. Jelikož navrhovatel tak v daném případě neučinil, tj. s podáním návrhu na vydání předběžného opatření zálohu nesložil, a to ani následně do 3 dnů, soud, aniž by se návrhem dále po věcné stránce zabýval, rozhodl v souladu s ust. § 75b odst. 2 o.s.ř. tak, že návrh odmítl, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Nad rámec výše uvedeného soud upozorňuje navrhovatele, že pokud zákon v ust. § 75 odst. 3 o.s.ř. hovoří o listinách, jichž se navrhovatel předběžného opatření dovolává, musejí tyto být pro účely řízení dle § 75 a násl. o.s.ř. opatřeny předkladem do jednacího (tj. českého) jazyka.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

U osob, kterým se toto usnesení doručuje zvlášť, začíná lhůta k podání odvolání běžet dnem zvláštního doručení.

V Ostravě dne 27. dubna 2017

Za správnost vyhotovení :
Jana Návrátová

Mgr. David Stošek v.r.
samosoudce